

Kunst er som en rejse ind i oplevelser

Artikel af Sefida og Gitte

Sefida byder mig velkommen i sin lejlighed på Øst Første, da hun lukker døren bag mig fyldes boligen med en stilhed og enhedens pulserende liv forsvinder. Vi bevæger os med ord ind i en rejse af oplevelser. *"Jeg havde glædet mig hele ugen til at tage af sted. Jeg elsker Louisiana"*, siger Sefida, mens hun sætter sig til rette i lænestolen overfor mig. *"Rummene, lyset og butikken fylder mig med glæde og inspiration til min egen kunst"* forsætter hun. *"Jeg købte lidt kunst i butikken, de har mange fine ting, deroppe i keramik"*. Hun taler videre, mens hun henter ting frem fra kommoden foran vinduet. *"Fortæl mig lidt mere"*, siger jeg mens jeg nipper af den varme kaffe.

Der er i øjeblikket en udstilling med **Peter Doig** på Louisiana, en nulevende kunster født i 1959, opvokset i Caribien og Canada. Hans billeder er fyldt med varme, intense farver, der suger beskueren ind i en forunderlig verden af tidsløse landskaber med mennesker, ofte gemt i facaden.

"Han er (vid)underlig! Hans billeder er som at træde ind i en drømmeverden. Stærke farver, mennesker og landskaber, dyr. Jeg nyder at se farverne. Dybe røde og varme nuancer. Præcis som efteråret, når sommeren er ved at være forbi. Det bruger jeg selv i min egen glaskunst på Parkvænget". Sefida arbejder med glas i Parkvængets værksted flere gange om ugen, og har gjort det i et par år nu. Hun begyndte med at lave, det hun selv kalder, *skizofrene fugle*, og nu har det udviklet sig til et helt kongerige af glasdyr, hvor sidste skud på stammen er en sort skorpion. *"Mange af de besøgende stod og så på malerierne. De stod længe foran motiverne og talte sammen, pludselig opdagede de nye ting eller detaljer. Det er sjovt at*

høre, og det sætter mine egne tanker i gang. Os der var deroppe gik også frem og tilbage og kiggede en ekstra gang på malerierne. Det er som om man kommer til at tænke; hvad mon han vil sige med det her maleri?" Peter Doig er kendt på at eksperimentere med sine billeder. Der er både inspiration fra populærkulturen og fra det romantiske landskabsmaleri. Han bruger gamle maleteknikker og ofte må man gå tæt på for at se de mange dimensioner i maleriet.

"Vi tog sammen derop, men det er dejligt også at gå selv og nyde billederne og træde ind i universet af farver. Et af mine yndlingsbilleder forestiller en lang orange mur, hvor der er malet en regnbue på muren. I forgrunden er et lille hvidt stakit og en vej, smukke farver, det kan jeg sige dig, Gitte"

"Peter Doigs billeder er store, der er ikke så mange mennesker på billederne. Det kan jeg godt lide. Han maler lidt dystert, jeg kom til at tænke på sørgelige sjæle". For mig er en god udstilling malerier med symbolik og det finder jeg i Doigs billeder. Jeg kan genkende elementer af mit eget liv i billederne.

Peter Doigs billeder giver umiddelbart lyst til at tale om motiverne. De hænger i luften. Som stemninger. I stedet kunne det måske være mere passende at træde ind i det enkelte billede og fornemme og mærke det malede motiv. Kan et maleri beskrives med ord, er der ingen grund til at male det. Doig bruger perspektiv på nye måder. Ofte ses tingene fra en ukendt vinkel. Da hans inspiration blandt andet kommer fra CD-cover, film og andre hverdagsting, kan man pludselig genkende scener fra hverdagen, men på helt nye måder.